

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2018 r. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 oraz zgodnie z art. 18 ust. 1 i ust. 2, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późn. zm.) art. 58 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018r. poz. 1025) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że miesięczną podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) W. S. PESEL- (...) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika A. B. z siedzibą w Ł., ul. (...) stanowi kwota 1000,00 zł brutto od 29.12.2017r. do 31.12.2017r., a od 01.01.2018r. - 1050,00 zł brutto tj. kwota odpowiadająca 1/2 minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy podniósł, iż na podstawie dokumentów zapisanych w systemie informatycznym Zakład ustalił, że W. S. została zgłoszona przez płatnika A. B. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych tj. emerytalnego, rentowych, chorobowego i wypadkowego oraz do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od 01.01.2017r. z pracowniczym kodem tytułu ubezpieczenia. Płatnik składek złożył za Panią W. S. dokumenty rozliczeniowe, w których wykazał 1/2 wymiaru czasu pracy za okres od 01.01.2017r. do 28.02.2018r., a od 01.03.2018r. pełen wymiar czasu pracy. Płatnik obliczył i rozliczył składki na ubezpieczenia społeczne od miesięcznych podstaw ich wymiaru w wysokości od 01/2017r. do 12/2017r. - 1000,00 zł, od 01/2018r. do 02/2018r.- 1050,00 zł, za 03 i 04/2018r. - 2400,00 zł, za 05/2018r., - 560,00 zł, za 06 i 07/2018r. - 0,00zł. Ponadto płatnik za W. S. wykazał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy z powodu choroby finansowane ze środków pracodawcy od 09.05.2018r. do 10.06.2018r. oraz zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego od 11.06.2018r. do 31.07.2018r. W oddziale został złożony wniosek o wypłatę dla ubezpieczonej zasiłku chorobowego od 11.06.2018r. do 06.08.2018r.

Oddział powziął wątpliwość co do wykazanej od 03/2018r. podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. W toku postępowania wyjaśniającego w tym przedmiocie na potwierdzenie zatrudnienia zostały przedłożone dwie umowy o pracę pomiędzy firmą Salon (...), a ubezpieczoną W. S.. Pierwsza zawarta 02.01.2017r. na czas określony od 01.01.2017r. do 31.12.2017r., na stanowisku fryzjer - stażysta w 1/2 wymiaru czasu pracy, miejsce wykonywania pracy - Ł. ul. (...), z wynagrodzeniem miesięcznym 1000,00 zł brutto. Druga zawarta 29.12.2017r. na czas nieokreślony od 29.12.2017r., na nowe stanowisko - fryzjer, natomiast nadal na 1/2 etatu. W drugiej umowie wskazano, że miesięczną podstawę wynagrodzenia będzie stanowić minimalne wynagrodzenie brutto ogłoszone w obwieszczeniu Prezesa Rady Ministrów. Ponadto przedłożono aneks z 01.03.2018r. do umowy o pracę zawartej 29.12.2017r. określający, że od 01.03.2018r. miałyby nastąpić zmiana wymiaru czasu pracy na pełen etat oraz wysokości wynagrodzenia na 2400,00 zł brutto.

W przedmiotowej sprawie przedstawione zostały również m.in.: świadectwo czeladnicze w zawodzie fryzjer, kwestionariusz osobowy, kartę szkolenia wstępnego w dziedzinie BHP, zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z 03.01.2018r., orzeczenie lekarskie nr (...) z 19.04.2017r. o braku przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku fryzjer, listy obecności od 01/2017r. do 06/2018r., listy płac od 01/2017r. do 06/2018r.

Z wyjaśnień złożonych przez A. B. wynika, że zatrudniła W. S. w zakładzie fryzjersko - kosmetycznym od 01.10.2013r. do 15.09.2014r. jako ucznia zawodu fryzjer. Wynika również, że po uzyskaniu tytułu czeladnika ww została zatrudniona w wymiarze czasu pracy 1/2 etatu na czas określony od 01.01.2017r. do 28.12.2017r., na stanowisku fryzjer - stażysta. A. B. oświadczyła, że od 29.12.2017r. ww została przyjęta na pełen etat, na czas nieokreślony z wynagrodzeniem 2100,00 zł brutto oraz, że z momentem awansu ze stanowiska fryzjer - stażysta na stanowisko samodzielnego fryzjera, tj. od 01.03.2018r. wynagrodzenie ubezpieczonej wynosiło 2400,00 zł brutto.

A. B. wyjaśniła, że wynagrodzenie było płatne w formie gotówkowej ostatniego dnia miesiąca. Wyjaśniła, że do obowiązków W. S. w początkowym okresie należało: mycie głowy, praca z suszarką do włosów, modelowanie, lekkie strzyżenie, koloryzacja, utrzymanie stanowisk pracy w czystości, rzetelne wykonywanie wszelkich powierzonych

czynności, a także zachowanie wszystkich norm odpowiadających wykonywaniu danego zawodu (zasady BHP, tajemnica zawodowa itd.).

A. B. wyjaśniła, że z momentem awansu na stanowisko samodzielnego fryzjera ubezpieczonej dodatkowe zadania, tj. samodzielne wykonywanie usług fryzjerskich takich jak: układanie fryzur, zaawansowane strzyżenie męskie i damskie, wykonywanie trwałej ondulacji, wielokolorowe barwienie włosów. A. B. między innymi oświadczyła, że zakres obowiązków był przekazany w formie ustnej oraz, że W. S. nie była upoważniona do podpisywania dokumentów firmowych oraz że równocześnie z zatrudnieniem ww były w zakładzie zatrudnione uczennice zawodu, a w związku z nieobecnością ubezpieczonej jest w trakcie poszukiwania pracownika na to stanowisko. Ponadto A. B. oświadczyła, że poznała ubezpieczoną jako uczennicę zawodu oraz, że w stosunku do pracodawcy jest ww osobą obcą.

W wyniku analizy dokumentów zgromadzonych w sprawie organ rentowy uznał, że faktycznie W. S. wykonywała pracę u płatnika składek A. B. na podstawie umowy o pracę od dnia 01.01.2017r., natomiast w ocenie oddziału nie potwierdzono, że od 29.12.2017r., a następnie od 01.03.2018r. świadczyła tę pracę za wyższym wynagrodzeniem i w zwiększonym wymiarze czasu pracy. Już od dnia 09.05.2018r. W. S. stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. Zaświadczenia lekarskie zostały wystawione na okres od 09.05.2018r. do 06.08.2018r. W ocenie oddziału zmiana warunków zatrudnienia była pozorna i miała jedynie na celu uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z chorobą i macierzyństwem od znacznie wyższej podstawy ich wymiaru.

Z pisma A. B. wynika, że od dnia 29.12.2017r. miałyby ulec zmianie wymiar czasu pracy ubezpieczonej na pełen etat i wzrosnąć wynagrodzenie zasadnicze do kwoty 2100,00 zł brutto. Następnie po zmianie stanowiska z "fryzjer - stażysta" na "samodzielnego fryzjera" tj. od 01.03.2018r. wynagrodzenie W. S. miałyby wzrosnąć do kwoty 2400,00 zł brutto. Jednak z przedstawionych dokumentów wynika, że umowa podpisana 29.12.2017r. już na nowe stanowisko "fryzjer" została zawarta nadal na 1/2 etatu, a wynagrodzenie miałyby wzrosnąć i odpowiadać kwocie minimalnego wynagrodzenia za pracę brutto. Natomiast z analizy przedstawionych dokumentów oraz danych zapisanych w systemie informatycznym Zakładu wynika, że na listach płac oraz w złożonych za ubezpieczoną dokumentach rozliczeniowych za miesiące 01 i 02/2018r. płatnik wykazał nadal niepełny wymiar czasu pracy (1/2 etatu) oraz podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 1050,00 zł tj. w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę proporcjonalnie zmniejszonego do wymiaru czasu pracy. Jednocześnie oddział ustalił, że dokumenty rozliczeniowe ze zwiększonym wymiarem czasu pracy (pełen etat) oraz nową dwukrotnie wyższą podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (2100,00 zł) za 03/2018r. płatnik złożył po raz pierwszy 03.04.2018r. Następnie 04.04.2018r. skorygował te dokumenty zmieniając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne najpierw na kwotę 2800,00 zł, a następnie na kwotę 2400,00 zł. Dokumenty rozliczeniowe z nową znacznie wyższą podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zostały złożone na krótko przed niezdolnością do pracy W. S. z powodu choroby w okresie ciąży. Biorąc pod uwagę powyższe przedstawione dokumenty i wyjaśnienia na okoliczność zmiany warunków zatrudnienia są mało wiarygodne.

W ocenie Oddziału trudno uznać, że miałyby ulec zmianie wymiar czasu pracy i wynagrodzenie W. S.. Z wyjaśnień A. B. wynika, że wcześniej nie zatrudniała pracownika na etacie, szkoliła tylko uczniów i wszystkie czynności wykonywała sama. Wynika również, że bezpośrednią przyczyną zatrudnienia ubezpieczonej była zwiększona liczba klientów, sama nie mogła już obsłużyć tylu klientów. W trakcie prowadzonego postępowania nie przedłożono żadnych dokumentów świadczących o sytuacji finansowej firmy. Tym samym nie można stwierdzić, czy sytuacja finansowa firmy pozwala na zatrudnienie pracownika w pełnym wymiarze za wynagrodzeniem w wysokości 2100,00 zł brutto i 2400,00 zł brutto.

Na dzień wydania decyzji oddział potwierdził, że A. B. przy prowadzeniu działalności gospodarczej nie zgłosiła do ubezpieczeń nowego pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 2100,00 zł czy 2400,00 zł brutto.

Z tych też względów uzasadnione jest stanowisko oddziału, iż zmiana warunków zatrudnienia W. S.: w zakresie wynagrodzenia i wymiaru czasu pracy wskazana w umowie o pracę z 29.12.2017r. i aneksie z 01.03.2018r. do tej

umowy, była czynnością pozorną dokonaną jedynie w celu znacznego podwyższenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego, a następnie zasiłku macierzyńskiego.

/ decyzja k 146 -152 akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji w części, tj. w zakresie w jakim stwierdza ona wysokość miesięcznej podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne ubezpieczonej w kwocie 1050 zł brutto za okres od dnia 1 marca 2018 r. w dniu 28 września 2018 r. wniosła W. S. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, uznając ją za błędną z uwagi na wykonywanie faktycznie przez wnioskodawczynię pracy w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 2 400 zł w spornym okresie. Z uwagi na powyższe odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w tym zakresie i stwierdzenie iż miesięczną podstawę składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne stanowi kwota 2400 brutto.

/ odwołanie k. 3-6/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania.

/ odpowiedź na odwołanie k. 10-11/

Na rozprawie w dniu 27 marca 2019 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pełnomocnik płatnika przyłączył się do odwołania i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

/S. procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019r. 00:02:33 -00:03:19/

Na rozprawie w dniu 9 października 2019 r. poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, zaś z ostrożności procesowej o nieobciążanie wnioskodawczyni kosztami procesowymi z uwagi na jej zarobki w kwocie płacy minimalnej. Pełnomocnik płatnika przyłączył się do odwołania i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu od obu stron postępowania po 900 zł. WW oświadczył, iż wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosi 3230,34 zł.

/ stanowisko procesowe stron - protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:34:14 -00:51:13/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni W. S. (z domu J.) posiada wykształcenie zawodowe. Legitymuje się dyplomem czeladniczym w zakresie fryzjerstwa.

/ dyplom k. 104 akt ZUS nadto w aktach osobowych wnioskodawczyni koperta k. 102/

Płatnik A. B. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą Salon (...) z siedzibą w Ł., ul. (...) od 19.01.1995 r.

/ wypis z (...) k. 55/

A. B. zatrudniała W. S. w Zakładzie (...) S.C. H. A. B. w Ł. ul. (...) w charakterze ucznia w okresie od 01.10.2013 r. do 15.09. 2014 r.

/ świadectwo pracy k. 106 akt ZUS nadto w aktach osobowych wnioskodawczyni koperta k. 108; zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32 protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:19:37 00:22:27; zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22

-00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18/

W dniu 02.01.2017r. pomiędzy stronami, tj. firmą Salon (...), a ubezpieczoną W. S., została zawarta umowa o pracę na czas określony od 01.01.2017r. do 31.12.2017r., na stanowisku fryzjer - stażysta w 1/2 wymiaru czasu pracy, miejsce wykonywania pracy - Ł. ul. (...), z wynagrodzeniem miesięcznym 1000,00 zł brutto.

/ umowa k. 128 akt ZUS nadto w aktach osobowych wnioskodawczynie koperta k. 108; zeznania wnioskodawczynie protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32, protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:19:37 00:22:27; zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18/

W. S. została zgłoszona przez płatnika A. B. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych tj. emerytalnego, rentowych, chorobowego i wypadkowego oraz do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od 01.01.2017r. z pracowniczym kodem tytułu ubezpieczenia.

/ bezsporne/

Następnie strony zawarły kolejną umowę o pracę w dniu 29.12.2017r. na czas nieokreślony od 29.12.2017r., na nowe stanowisko - fryzjer, natomiast nadal na 1/2 etatu. W umowie wskazano że miesięczną podstawę wynagrodzenia będzie stanowić minimalne wynagrodzenie brutto ogłoszone w obwieszczeniu Prezesa Rady Ministrów.

/ umowa o pracę k. 130 nadto w aktach osobowych wnioskodawczynie koperta k. 108; zeznania wnioskodawczynie protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32 protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:19:37 00:22:27; zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18/

W dniu 01.03.2018r. strony zawarły aneks do umowy o pracę zawartej 29.12.2017r., w ramach którego zmieniono W. S. wymiar czasu pracy na pełen etat oraz wysokość wynagrodzenia na 2400,00 zł brutto.

/aneks do umowy k. 132 akt ZUS, k 8 nadto w aktach osobowych wnioskodawczynie koperta k. 108; zeznania wnioskodawczynie protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32, protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:19:37 00:22:27; zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18/

Do obowiązków W. S. w okresie zatrudnienia w charakterze fryzjera stażysty należało: mycie głowy, praca z suszarką do włosów, modelowanie, lekkie strzyżenie, koloryzacja, utrzymanie stanowisk pracy w czystości, rzetelne wykonywanie wszelkich powierzonych czynności, a także zachowanie wszystkich norm odpowiadających wykonywaniu danego zawodu (zasady BHP, tajemnica zawodowa itd.). Z momentem awansu na stanowisko samodzielnego fryzjera ubezpieczonej przydzielono dodatkowe zadania, tj. samodzielne wykonywanie usług fryzjerskich takich jak: układanie fryzur, zaawansowane strzyżenie męskie i damskie, wykonywanie trwałej ondulacji, wielokolorowe barwienie włosów. Przed pójściem na zwolnienie wnioskodawczynie wykonywała samodzielnie już wszystkie czynności fryzjerki.

/ oświadczenie płatnika złożone w ramach postępowania wyjaśniającego ZUS pismo k. 134 -136 płatnika; zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18/

Zakres obowiązków był przekazywany na bieżąco w formie ustnej. Płatnik sprawował w zasadzie codzienną kontrolę nad pracą wnioskodawczyni.

/zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32 protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:19:37 00:22:27/

Zakład fryzjerski był otwarty w godzinach 10-18 od poniedziałku do piątku, w soboty w godzinach 10-14.

/ zeznania świadka C. B. protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:35:52- 00:49:53; zeznania świadka G. Ż. protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:49:53 00:57:56; zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32 protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:19:37 00:22:27 /

Wnioskodawczyni od 1 marca 2018 r. pracowała po 8 godzin dziennie. Obecność potwierdzała każdorazowo na listach obecności.

/ listy obecności k. 66 -102 w aktach ZUS oraz k. 37 -54; zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32/

Wnioskodawczyni w spornym okresie świadczyła usługi na rzecz klientów w pełnym wymiarze czasu pracy- była dostępna dla klientów, zarówno przed, jak i po południu.

/ zeznania świadka C. B. protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:35:52- 00:49:53; zeznania świadka G. Ż. protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:49:53 00:57:56; zeznania świadka M. K. protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:08:54 – 00:24:45; zeznania świadka S. K. protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:07:36 -00:19:37/

W. S. będąc zatrudnioną u płatnika zasadniczo zawsze pracowała od 10.00-18.00. Sporadycznie zdarzało się, że była nieobecna lub przychodziła 1-2 godziny później. W godzinach pracy wnioskodawczyni - w okresie zatrudnienia uczennicy S. K. od 22.09. 2017 r. do 30.06.2018 r. nic nie uległo zmianie w zakresie pracy odwołującej, a wymiar czasu pracy wynosił 8 godzin.

/zeznania świadka S. K. protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:07:36 -00:19:37/

Wnioskodawczyni niejednokrotnie otwierała i zamykała zakład, gdyż płatnik udostępniła jej klucze do zakładu.

/zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32 protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:19:37 00:22:27; zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18/

Wynagrodzenie ubezpieczonej było płatne w formie gotówkowej ostatniego dnia miesiąca.

/listy płac k. 74-107; zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia

9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32 protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:19:37 00:22:27 /

Płatnik A. B. zdecydowała się na zatrudnienie wnioskodawczynie w pełnym wymiarze czasu pracy licząc na to, iż ta częściowo odciąży ją w obowiązkach i zastąpi ją w pracy w okresie nieobecności powtarzających się z uwagi na pogarszający się stan zdrowia.

/zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18/

Wnioskodawczynie była zainteresowana zwiększeniem formalnie wymiaru czasu pracy z uwagi na zobowiązania finansowe jakie posiadała wraz z mężem - w związku wynajmem mieszkania i zawarciem umowy pożyczki.

/ umowa pożyczki z dnia 22 września 2017 r. k. 195 -206; umowa najmu lokalu z dnia 23 stycznia 2018 r. k. 210; zeznania wnioskodawczynie protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32 protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:19:37 00:22:27 /

Płatnik uważała, iż wnioskodawczynie jest dobrym pracownikiem.

/zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18/

W ramach zatrudnienia płatnik utworzył dokumentację pracowniczą wnioskodawczynie, w której m.in. znalazły się: świadectwo czeladnicze w zawodzie fryzjer, kwestionariusz osobowy, karta szkolenia wstępnego w dziedzinie BHP, zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z 03.01.2018r., orzeczenie lekarskie nr (...) z 19.04.2017r. o braku przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku fryzjer, listy obecności od 01/2017r. do 06/2018r., listy płac od 01/2017r. do 06/2018r.

/ dokumentacja pracownicza k. 24 – 124 akt ZUS oraz listy obecności k. 37 -54, nadto wskazana dokumentacja w aktach osobowych wnioskodawczynie koperta k. 108/

Płatnik składek złożył za W. S. dokumenty rozliczeniowe, w których wykazał 1/2 wymiaru czasu pracy za okres od 01.01.2017r. do 28.02.2018r., a od 01.03.2018r. pełen wymiar czasu pracy. Płatnik obliczył i rozliczył składki na ubezpieczenia społeczne od miesięcznych podstaw ich wymiaru w wysokości od 01/2017r. do 12/2017r. - 1000,00 zł, od 01/2018r. do 02/2018r.- 1050,00 zł, za 03 i 04/2018r, - 2400,00 zł, za 05/2018r., - 560,00 zł, za 06 i 07/2018r. - 0,00zł. Ponadto płatnik za W. S. wykazał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy z powodu choroby finansowane ze środków pracodawcy od 09.05.2018r. do 10.06.2018r. oraz zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego od 11.06.2018r. do 31.07.2018r. W oddziale został złożony wniosek o wypłatę dla ubezpieczonej zasiłku chorobowego od 11.06.2018r. do 06.08.2018r.

/ bezsporne, wniosek k. 1-6 akt ZUS/

Dokumenty rozliczeniowe ze zwiększonym wymiarem czasu pracy (pełen etat) oraz nową dwukrotnie wyższą podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (2100,00 zł) za 03/2018r. płatnik złożył po raz pierwszy 03.04.2018r. Następnie 04.04.2018r. skorygował te dokumenty zmieniając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne najpierw na kwotę 2800,00 zł, a następnie na kwotę 2400,00 zł.

/ bezsporne oświadczenie biura rachunkowego płatnika k. 73/

W badaniu lekarskim wnioskodawczyni w dniu 8 lutego 2018 r. i 27 lutego 2018 r. wpisano nadzór nad ciążą prawidłową, natomiast w dniu 7 marca 2018 r. stwierdzono u wnioskodawczyni 6 tydzień ciąży (om 2.01.2018 r.) - wtedy wydano kartę ciąży. W badaniu USG z dnia 10.04. 2018 r. ostatecznie potwierdzono żywą ciążę.

/ karta ciąży koperta k. 27 dokumentacja medyczna k. 112 -133, 243- 264 dokumentacja medyczna k. 211-225 /

Od dnia 09.05.2018r. W. S. stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. Zaświadczenia lekarskie zostały wystawione na okres od 09.05.2018r. do dnia porodu.

/bezsporne dokumentacja medyczna k. 112 -133 dokumentacja medyczna k. 211-225 pismo k. 234 dokumentacja medyczna załączona po karcie 272 /

O ciąży wnioskodawczyni poinformowała płatnika wraz z przedłożeniem pierwszego zwolnienia lekarskiego w dniu 9 maja 2018 r.

/zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:25:51 -00:26:22 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:03:19 - 00:18:32/

W dniu 1.10.2018 r. wnioskodawczyni urodziła córkę.

/ odpis aktu urodzenia k. 27 dokumentacja medyczna k.135 -171/

W okresie od stycznia 2017 do końca stycznia 2019 r. płatnik poza wnioskodawczynią zatrudniał następujących pracowników:

- E. B. od 07.10.2014 r. do 6.10. 2017 w charakterze ucznia zawodu,

-W. K. od 23.11.2016 r. do 8.05. 2017 r. w charakterze ucznia zawodu,

- S. K. od 22.09. 2017 r. do 30.06.2018 r. w charakterze ucznia zawodu,

- W. B. od 11.09.2018r w charakterze ucznia zawodu,

- S. A. od 16.10.2018 r. w charakterze ucznia zawodu,

/ zestawienie k. 59/

Wyżej wymienione osoby zostały zatrudnione w ramach umów w celu przygotowania zawodowego, za które płatnik A. B. otrzymała i otrzymuje dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianych pracowników decyzjami Prezydenta Miasta Ł.

/ decyzje i umowy k. 63-69, umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego k. 275 -280; zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18 /

Uczenice pracowały w zakładzie płatnika 2 dni w tygodniu po 6 (pracownicy młodociani) lub 8 godzin od 10-18.00. Dni w których uczennice przychodziły do pracy były ustalone, a czas pracy w zależności od klienta był ruchomy.

/zeznania świadka S. K. protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:07:36 -00:19:37; zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18/

Płatnik przyjechała do pracy W. B. i A. S. w charakterze ucznia zawodu, z uwagi na niezdolność do pracy wnioskodawczyni.

/zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18 /

Z tytułu prowadzonej działalności na podstawie wyników kasy fiskalnej A. B. osiągnęła następujące dochody:

- w 2017 r. w styczniu 1553 zł, w lutym 780 zł, w marcu 2513 zł, w kwietniu 1700zł w maju 2274 zł, w czerwcu 1400 zł w lipcu 1269 zł, w sierpniu 2145 zł, we wrześniu 1297 zł, w październiku 1700 zł, w listopadzie 1554 zł i w grudniu 10.955 zł to jest łącznie 29210 zł,

- w 2018 r. w styczniu 919 zł, w lutym (...) w marcu 4132 zł w kwietniu 685 zł, w maju 2092 zł w czerwcu 2528 zł, w lipcu 2440 zł, w sierpniu 2928 zł we wrześniu 3141 zł, w październiku 2591 zł w listopadzie 2978 zł i w grudniu 2549 zł to jest łącznie 28 200 zł

/ wykaz przychodów k. 60 -61 kopie paragonów kasy fiskalnej koperta k. 238/

Wnioskodawczyni po okresie urlopu macierzyńskiego powróciła do pracy u płatnika na warunkach aneksu z dnia 1.03.2018 r.

/zeznania płatnika protokół z rozprawy z dnia 9 października 2019 r. 00:26:22 -00:34:14 w związku informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 marca 2019 00:18:32 – 00:32:10 protokół z rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 r. 00:02:45-00:34:18 /

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów:

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o załączone do akt dokumenty, w tym dokumentację osobową i medyczną odwołującej się oraz zeznania świadków wnioskodawczyni oraz płatnika, które co do wymiaru czasu pracy i zakresu wykonywanych przez ubezpieczoną obowiązków w spornym okresie od 1 marca 2018 r. wzajemnie ze sobą korespondowały.

Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę, a dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że jest on wystarczający by wyjaśnić sporną okoliczność – a mianowicie, czy miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ubezpieczonej z tytułu zatrudnienia u płatnika składek w pełnym wymiarze czasu pracy od dnia 1 marca 2018 r. stanowi kwota 2400,00 zł brutto, czy też ustalenie wysokości wynagrodzenia W. S. było dokonane jedynie w celu znacznego podwyższenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego.

Sąd dał wiarę twierdzeniom płatnika i ubezpieczonej, w których wskazały na realność otrzymanego przez odwołującą w spornym okresie wynagrodzenia określonego w umowie o pracę.

W ocenie Sądu materiał przedłożony w procesie jednoznacznie potwierdza iż wnioskodawczyni w kwestionowanym przez ZUS okresie, rzeczywiście wykonywała pracę w pełnym wymiarze czasu pracy godzinach od 10-18 świadcząc w tym czasie usługi dla klientów. W ocenie Sądu znamienne jest, co wiarygodnie podkreślała w swych zeznaniach S. K. - w żaden sposób w chwili obecnej nie związana z płatnikiem ani ubezpieczoną i nie zainteresowana wynikiem rozstrzygnięcia, zatrudniona u płatnika w charakterze uczennicy zawodu od 22.09. 2017 r. do 30.06.2018 r., iż zasadniczo odwołująca w tym czasie wykonywała pracę u płatnika w godzinach 10.00-18.00, sporadycznie przychodząc do pracy godzinę lub 2 później. Tym samym Sąd doszedł do przekonania – choć ubezpieczona nie kwestionuje zaskarżonej decyzji w tym zakresie - iż wymiar czasu pracy odwołującej kształtował się w przedmiotowy sposób już przed podpisaniem spornego aneksu z dnia 1 marca 2018 r. Sąd nie traci przy tym z pola widzenia, iż ww. uczennica stawiała się do pracy jedynie 2 dni we wszystkich tygodniach. Niemniej jednak ww nie zauważyła żadnej zmiany w zakresie czasu, w jakim obowiązki wykonywała W. S.. Z tych też względów Sąd doszedł do przekonania że wnioskodawczyni musiała wykonywać swoje obowiązki w zwiększonym wymiarze już wcześniej, choć formalnie

zatrudniona była wyłącznie na 1/2 etatu i w związku ze zmianą sytuacji rodzinnej i zobowiązaniami finansowymi zabiegała o zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem, które faktycznie odzwierciedlało nakład jej pracy.

Sąd miał również na uwadze, iż w badaniach lekarskich wnioskodawczynie w dniu 8 lutego 2018 r. i 27 lutego 2018 r. wpisano nadzór nad ciążą prawidłową. Niemniej jednak wobec wydania jej karty ciąży dopiero w dniu 7 marca 2018 r. ze stwierdzeniem 6 tygodnia ciąży (om 2.01.2018 r.) Sąd uznaje, iż ubezpieczona dopiero w tej dacie zasadnie mogła uznawać, że faktycznie jest w tym stanie. Ponadto nawet, jeśli w dacie podpisania aneksu ubezpieczona mogła przypuszczać, że faktycznie jest w ciąży, powyższe nie czyni jego postanowień pozornymi skoro faktycznie – co zostało wykazane zeznaniami świadków – klientów firmy i pracownicy zatrudnionej w charakterze ucznia zawodu – pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w spornym okresie od 1 marca 2018 r. wykonywała, a zaproponowane jej wynagrodzenie nie było rażąco wygórowane w porównaniu do posiadanych przez nią umiejętności, wymiaru jej pracy i zakresu powierzonych jej obowiązków.

Sąd na podstawie art. 217 § 3 kpc oddalił wniosek pełnomocnika organu rentowego o zobowiązanie wnioskodawczynie do złożenia wyciągów rachunków bankowych wraz z informacją o godzinach wpłat i wypłat za okres od 10/2017 r. do 6/2018 r. zgłoszony na okoliczność, gdzie ww przebywała w ww okresie - jako zmierzający wyłącznie do przedłużenia postępowania w sprawie. Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Ponadto, po pierwsze podnieść należy, iż kwestionowany był pełny wymiar zatrudnienia wnioskodawczynie w okresie od 1.03.2018 r. do chwili powstania niezdolności do pracy wnioskodawczynie w okresie ciąży w dniu 9 maja 2018 r. tym samym wnioskowanie o przekazanie wyciągów bankowych poza ten okres jest zbyt daleko idące. Po drugie, za pozostały okres spójne zeznania świadków potwierdziły fakt wykonywania pracy przez wnioskodawczynię w pełnym wymiarze. Nadto nawet potwierdzenie poszczególnych wpłat i wypłat w godzinach pracy wnioskodawczynie przy możliwości ich wykonania zdalnie za pomocą Internetu i komputera/ telefonu przy braku wykazania innego miejsca ich dokonania – o co organ rentowy nie wnioskował, wskazując tylko na konieczność podania informacji o godzinach wpłat i wypłat nie mogłoby wpłynąć na wynik rozstrzygnięcia. Tym samym wskazany wniosek nie mógł zostać uwzględniony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art.12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 300), pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2014r. poz. 159) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Z kolei art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 wspomnianej ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

W związku z powyższym wskazać należy, że wysokości wynagrodzenia uzgodnionego przez strony stosunku pracy na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych ma istotne znaczenie z uwagi na okoliczność, że ustalanie podstawy wymiaru składki z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy następuje w oparciu o przychód, o którym mowa

w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, a więc w oparciu o wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne, a w szczególności wynagrodzenie zasadnicze, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, czy różnego rodzaju dodatki, nagrody, premie itp. Umowa o pracę wywołuje zatem nie tylko skutki bezpośrednie, dotyczące wprost wzajemnych relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalsze, pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, kształtując stosunek ubezpieczenia społecznego, w tym wysokość składki, co w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. Oznacza to, że ocena postanowień umownych może i powinna być dokonywana także z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika (ubezpieczonego), ale także interesu publicznego

Według art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może kwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 roku, III UK 7/09, LEX nr 509047, a także uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 roku, II UZP 2/05, OSNP 2005, Nr 21, poz. 338 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2007 roku, III UK 26/07, z dnia 19 września 2007 roku, III UK 30/07).

Oczywiście, stanowisko organu rentowego podlega kontroli sądowej w ramach postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

W niniejszej sprawie w dniu 1 marca 2018 r. zmieniono ubezpieczonej umowę, na mocy której zwiększył się wymiar czasu pracy ubezpieczonej z 1/2 do pełnego etatu oraz zwiększyło się wynagrodzenie do kwoty 2400,00 zł brutto miesięcznie. Ważność tej umowy w zakresie wysokości wynagrodzenia i wymiaru czasu pracy została zakwestionowana przez organ rentowy, który zarzucił stronom umowy naruszenie zasad współżycia społecznego polegające na świadomym zamiarze osiągnięcia korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu.

W tym miejscu stwierdzić należy, że ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne jako dokonane z naruszeniem zasad współżycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu - art. 58 § 3 k.c. w związku z art. 300 k.p. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2005 roku sygn. akt III UK 89/05, OSNP 2006/11-12/192, LEX nr 182780, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 roku, II UK 16/05, opubl. OSNP 2006/11-12/191, LEX nr 182776, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 roku, III UK 7/09, LEX nr 509047).

Kwestią sporną w sprawie pozostawało zatem, czy zachodziły przesłanki do ustalenia, że wnioskodawczyni powinna być objęta ubezpieczeniem społecznym z podstawą wymiaru składek, od jakiej płatnik rozliczył składki, czy też jak chciał tego organ rentowy – podstawa wymiaru składek powinna zostać obniżona do 1/2 wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2018 roku tj. do kwoty 1050 zł. Należało zatem ustalić, czy postanowienia umowy o pracę były sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, tym samym czy były nieważne (art. 58 § 2 k.c.). Powyższe sprowadza się do rozstrzygnięcia podstawowej kwestii - czy wysokość wynagrodzenia wypłacona wnioskodawczyni za jej pracę była godziwa, to znaczy, czy wynagrodzenie to stanowiło ekwiwalentne wynagrodzenie do rodzaju, ilości i jakości pracy oraz wymaganych kwalifikacji.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że w prawie pracy obowiązuje zasada swobodnego kształtowania postanowień umownych, lecz nie jest też sporne, że wolność kontraktowa realizuje się tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to obowiązujące prawo. Jakkolwiek z punktu widzenia art. 18 § 1 kodeksu pracy, umówienie się o wynagrodzenie wyższe od najniższego jest dopuszczalne, gdyż normy prawa pracy swobodę tę ograniczają tylko co do minimum świadczeń należnych pracownikowi w ramach stosunku pracy, to należy pamiętać, że autonomia stron

umowy w kształtowaniu jej postanowień podlega ochronie jedynie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązują nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego, lecz także wzgląd na interes publiczny. Najdobitniej wyraża to reguła zawarta w przepisie art. 353¹ k.c., który ma odpowiednie zastosowanie do stosunku pracy, zarówno wobec braku uregulowania normowanej nim instytucji w prawie pracy, jak też niesprzeczności z zasadami prawa pracy (por. art. 300 k.p.) zawartego w nim wymagania, by treść stosunku pracy lub jego cel nie sprzeciwiał się właściwości (naturze) tego stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Z kolei odpowiednie zastosowanie art. 58 k.c. pozwala na uściślenie, że postanowienia umowy o pracę sprzeczne z ustawą albo mające na celu jej obejście są nieważne, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, a sprzeczne z zasadami współzycia społecznego - nieważne bezwzględnie.

Należy zwrócić uwagę, iż sprzeczny z zasadami współzycia społecznego może być także niegodziwy cel umowy o pracę, polegający na ustaleniu nadmiernej wysokości wynagrodzenia (rażąco wygórowanego), aby otrzymywać zawyżone świadczenia z ubezpieczeń społecznych kosztem innych ubezpieczonych. Co prawda w tezie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. (II UK 320/04, OSNP 2006 nr 7-8, poz. 122) przyjęto, że „cel zawarcia umowy o pracę w postaci osiągnięcia świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczny z ustawą (art. 58 § 1 k.c.)”, a w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r. (II UK 141/04, OSNP 2005 Nr 15, poz. 235) stwierdzono, iż „stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.)”, to - pomijając, że rozstrzygnięcia te zapadły w odmiennych niż oceniany stanach faktycznych - trzeba zauważyć, że dotyczą one kwalifikowania opisanych zachowań w aspekcie ich zgodności z prawem, nie rozważając czy nie naruszają one zasad współzycia społecznego. Zgodnie bowiem z art. 58 § 2 k.c. nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego, wyrażająca się m.in. poprzez ustanowienie rażąco wygórowanego, a zatem niegodziwego wynagrodzenia. Tym samym, uzasadnionym jest twierdzenie, iż ustanowienie w umowie o pracę nadmiernie wysokich wynagrodzeń może być sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, bowiem fakt, że cel zawarcia umowy o pracę w postaci osiągnięcia świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczny z ustawą, nie może oznaczać akceptacji dla nagannych i nieobojętnych społecznie zachowań korzystania ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych, przy zawieraniu umów o pracę na stosunkowo krótki okres przed zajściem zdarzenia generującego uprawnienie do świadczenia z ubezpieczenia społecznego lub ustaleniu wysokiego wynagrodzenia w celu uzyskania przez osobę ubezpieczoną naliczonych od takiej podstawy świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Mając na uwadze powyższe, należy podkreślić, że co do zasady, z jednej strony wynagrodzenie za pracę ma stanowić wartość godziwą, z drugiej zaś, ma odpowiadać rodzajowi pracy, kwalifikacjom wymaganych przy jej wykonywaniu i ma stanowić ekwiwalent za ilość i jakość świadczonej pracy.

Jednym z najistotniejszych kryterium godziwości (sprawiedliwości) wynagrodzenia za pracę, jest ekwiwalentność wynagrodzenia wobec pracy danego rodzaju, przy uwzględnieniu kwalifikacji wymaganych do jej wykonywania, jak też ilości i jakości świadczonej pracy (art. 78 k.p.). Mając na względzie ustalony w sprawie stan faktyczny oraz treść art. 13 k.p., należy stwierdzić, że przymiot „niegodziwości” będzie posiadała przede wszystkim płaca rażąco za niska. Nie oznacza to jednak tego, że znamię „niegodziwości” nie może również dotknąć płacy rażąco wysokiej (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2001 r., I PKN 563/00, OSNP 2002 Nr 4, poz. 90). Tym samym brak jest przeciwwskazań do tego, by postanowienia umowy o pracę dotyczące wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń związanych z pracą mogłyby być oceniane przez pryzmat zasad współzycia społecznego, jako nieważne w części przekraczającej granice godziwości, a zatem w sytuacji ich nadmiernej (rażąco nieproporcjonalnej) wysokości. W przywołanej uchwale Sąd Najwyższy podkreślał bowiem, że w sferze prawa ubezpieczeń społecznych godziwość wynagrodzenia - jedna z zasad prawa pracy - zyskuje dodatkowy walor aksjologiczny, albowiem w prawie ubezpieczeń społecznych istnieje znacznie mocniejsza niż w prawie pracy bariera działania w ramach prawa, oparta na wymagającym ochrony interesie publicznym i zasadzie solidarności ubezpieczonych.

Względność zasady godziwości wynagrodzenia, wyraża się koniecznością odniesienia się nie tylko do potrzeb pracownika, ale także świadomości społecznej oraz ogólnej sytuacji ekonomicznej i społecznej. Zatem mimo tego,

iz postanowienia umowy o pracę, które nadmiernie uprzywilejowują płacowo danego pracownika, w prawie pracy mieściłoby się w ramach art. 353¹ k.c., to w prawie ubezpieczeń społecznych, w którym pierwiastek publiczny zaznacza się bardzo wyraźnie, możliwe jest - w okolicznościach każdego konkretnego wypadku - przypisanie zamiaru nadużycia świadczeń przysługujących z tego ubezpieczenia. Jest to związane z alimentacyjnym charakterem tych świadczeń oraz z zasadą solidaryzmu, wymagającą tego, żeby płaca - stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki - nie była ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz żeby rażąco nie przewyższała wkładu pracy, a w konsekwencji, żeby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Jest tak również dlatego, że choć przepisy prawa ubezpieczeń społecznych w swej warstwie literalnej odnoszą wysokość składek do wypłaconego wynagrodzenia, to w rzeczywistości odwołują się do takiego przełożenia pracy i uzyskanego za nią wynagrodzenia na składkę, które pozostaje w harmonii z poczuciem sprawiedliwości w korzystaniu ze świadczeń z ubezpieczenia, udzielanych z zasobów ogólnospołecznych (podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 grudnia 2012 roku, III AUa 420/12, LEX nr 1220514).

Pojęcie godziwości wynagrodzenia za pracę w prawie ubezpieczeń społecznych winno być zatem interpretowane przy uwzględnieniu wymogu ochrony interesu publicznego oraz zasady solidarności ubezpieczonych, gdyż podstawę wymiaru składki ubezpieczonego, będącego pracownikiem, stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy.

Odnosząc powyższe rozważania do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, Sąd stwierdza, iż ustalona wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej nie może zostać uznana za wygórowaną, albowiem ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie 2400 niewiele przenoszące wynagrodzenie minimalne 2100 zł. A zatem było to wynagrodzenie godziwe oraz adekwatne do jakości i ilości pracy świadczonej przez ubezpieczoną.

Należy zwrócić uwagę, iż zdaniem Sądu wnioskodawczynie niewątpliwie wykonywała pracę na rzecz płatnika składek od 1 marca 2018 r. w zwiększonym wymiarze czasu pracy, tj. w pełnym wymiarze czasu pracy. Wskazać należy, że powyższa zmiana warunków zatrudnienia stanowiła jedynie usankcjonowanie sposobu zatrudnienia, które w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego już wcześniej obejmowało w praktyce pełny wymiar czasu pracy. Wnioskodawczynie nie może ponosić konsekwencji zaniechań swojego pracodawcy z okresu sprzed zmiany warunków umowy.

Podkreślić należy w tym miejscu, że to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współzycia społecznego, w myśl art. 6 k.c. Stanowisko takie zajął także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78, w którym stwierdził, iż na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.

Zdaniem Sądu Okręgowego, organ rentowy w żaden sposób nie udowodnił, iż zakwestionowana przez niego umowa o pracę była w świetle ustalonego stanu faktycznego sprzeczna z zasadami współzycia społecznego.

Podnoszone okoliczności, iż wnioskodawczynie zaczęła korzystać ze zwolnienia lekarskiego krótko po zmianie warunków pozostaje bez znaczenia, bowiem skoro pracowała także przed zawarciem aneksu do umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy / choć nie kwestionuje zaskarżonej decyzji w tym zakresie/, to w ogóle nie możemy mówić o zmianie warunków, ale o ich potwierdzeniu. Także okoliczność, że w miejsce wnioskodawczynie nikogo na etat fryzjera nie zatrudniono pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie. Niewątpliwie bowiem płatnik przyjęła kolejne 2 uczennice, które nawet przy braku wszystkich nabywanych dopiero umiejętności mogły przejąć część obowiązków wnioskodawczynie, czy płatnika pozwalając A. B. na wykonywaniu czynności stricte fryzjerskich, także tych uprzednio wykonywanych przez wnioskodawczynie.

Reasumując, należy stwierdzić, że na gruncie niniejszej sprawy, nie może budzić wątpliwości fakt, iż postanowienia umowy o pracę ustalające wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej, wymiar czasu pracy były ważne, albowiem nie były sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie (...) § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ustalając miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia ubezpieczonej od dnia 1 marca 2018 r. w wymiarze pełnego etatu na kwotę 2400,00 złotych miesięcznie brutto.

Mając na uwadze wynik postępowania Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz.265) oraz w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (tj. Dz. U. z 2015 r., poz.1800).

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn.ZUS wypożyczając akta ZUS, doręczyć protokoły rozpraw zgodnie z wnioskiem z dnia 23.10.2019r.